

**Dovolenky
za hranicami
zlacneli,...**

str. 1-2

**Novovešťanka
v Calgary**

...

str. 5

**Spišiaci vplávajú
do sezóny s novým
gréckym...**

str. 7

Spišský

PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I júl 2018

LETO SĽUBUJE, ŽE SA NUDIŤ NEBUDEME

Spišská Nová Ves tvrdo bojovala o získanie titulu Mesto kultúry 2018. Prehrala až v samotnom závere. Škoda. Ale žiadna tragédia. Aj bez toho titulu sa môžu Novovešťania pripraviť na leto nabité akciami.

Pripomeňme si aspoň tie najväčšie. Veľa veriacich z nášho mesta navštívi v prvý prázdninový víkend Mariánsku horu pri Levoči. Najväčšie masové podujatie na Slovensku, Levočská púť, už

tradične štartuje sériu letných podujatí na Spiši. Svetské radovánky plnými priehršiami určite ponúkne Spišský trh. Aj jeho 62. ročník, od 12. do 15. júla, bude zaťažkavou skúškou pre centrum mesta, naše

peňaženky, uši, oči a žalúdky. Jeho zvyčajnou súčasťou budú aj Spišské výstavné trhy. Názor na jarmok ľudí rozdeľuje. Väčšina si ich chce poriadne užít' ich divokú atmosféru. Niektorí ale počas neho z mesta

utekajú. Pre tých je ako stvorený organizovaný Prechod Slovenským rajom (14. júla). Keď už mesto stíchne od jarmočného huriavku, príde čas umelcov. Netradičnú výstavu Ume-

pokračovanie na str. 2

editoriál

Existujú fyzikálne zákonitosti, o ktorých platnosti nemá zmysel pochybovať. Mnohé z nich popísal sir Isaac Newton. Asi najznámejšia vraj vznikla po tom, ako mu spadlo zo stromu na hlavu jablko. Rovnako nepopierateľné zákonitosti prináša matematika, či chémia. Žijeme s nimi v súlade a s rešpektom. Spochybňovať ich nemá význam. Ich platnosť potvrdzuje každodenný život. Človek ich nemá šancu nijakým spôsobom ovplyvniť. Mal by sa nimi ale riadiť. Rovnako ako ľudovou múdrosťou, ktorá hovorí, že „práca chvatná, málo platná“. To všetko mi prichádza na myseľ, keď pozorujem viacero novo zrekonštruovaných ciest a chodníkov v našom meste. Keď sa ľudia sťažovali, že doprava v meste kvôli masívnym rekonštrukciám ciest na mnohých miestach kolabuje, prišla odpoveď, že treba len trochu vydržať a už čoskoro všetci oceníme tieto čulé stavebné aktivity. Nesledujem to podrobne, ale len z rozhovorov s ľuďmi som sa dozvedel, ako to vyzerá napr. na Tarči, na ul. B. Němcovej, či na Hviezdoslavovej ulici počas a po dažďoch. Zaliate chodníky aj cesty na miestach, kde bola vymenená kanalizácia naznačujú veľa o kvalite vykonanej práce. Na niektorých miestach sa kvôli tomu už začína aj drobiť nový asfaltový koberec. Ja vidím iba 2 možné dôvody týchto problémov. Alebo sa robilo nekvalitne, alebo hurá systém mal ukryť šetrenie. Ako pri množstevných zľavách niekde v obchode. Kilo banánov za 1 euro. 10 kíl za 70 centov. Aj ja som sa snažil vydržať katastrofálnu dopravnú situáciu v meste, ktorá trvá už viac než pol roka s nádejou, že všetko mi vynahradia dobré pocity z jazdy alebo prechádzok po nových cestách a chodníkoch. Ak mám byť úprimný, hrdosť a radosť nie sú práve pocity, ktoré mám pri pohľade na niektoré zrekonštruované úseky infraštruktúry v meste. Skôr si myslím, že ich životnosť bude kratšia ako životnosť elektrospotrebičov kúpených v supermarketoch.

-leeb-

TAKTO TO VIDÍM JA

Stárí grécki filozofi vymysleli demokraciu ako vládu ľudu. Ľudia odovzdajú svoju dôveru vo voľbách iným ľuďom a tí najúspešnejší, zvolení, vstupujú do verejného života. Stávajú sa z nich politici. So zodpovednosťou nielen voči svojim voličom, ale voči všetkým obyvateľom regiónu, ktorých vo svojej verejnej funkcii zastupujú. Takto nejako to mysleli Platón aj Aristoteles. Zároveň vo

pokračovanie na str. 2

DOVOLENKY ZA HRANICAMI ZLACNELI, ALE NIE VŠADE

Zaujímavý výskum cien dovoleniiek urobili analytici UniCredit Bank. Pozreli sa na hodnotu „slovenskej“ 100 eurovky v dovolenkovom zahraničí.

Ľubomír Koršňák, analytik UniCredit Bank, predstavuje výsledky tohoto výskumu: „Ceny v dovolenkovom zahraničí sú v porovnaní so Slovenskom v priemere vyššie o približne 3,5 %. Priemerná hodnota „slovenskej“ 100 eurovky v 10 najobľúbenejších dovolenkových destináciách Slovákov dosahuje 96,5 EUR. Dobrou správou však je, že kúpyschopná sila Slovákov v zahraničnej rasti. V minulom roku sa hodnota „slovenskej“ 100 eurovky zvý-

šila o 1,6 %. Bežný dovolenkár si takýto pohyb pravdepodobne všimne len sotva, pri pohľade na dlhšie obdobie je však nárast hodnoty „slovenských“ eur v zahraničí už badateľný. Za posledných 10 rokov sa v rovnakých 10 dovolenkových destináciách hodnota „slovenskej“ 100 eurovky zvýšila takmer o desatinu (9,5 %), za posledných 15 rokov dokonca o viac ako tretinu (39 %).

pokračovanie na str. 2

Takto to vidím ja

dokončenie zo str. 1

svojich filozoficko-politických úvahách písali aj o zodpovednosti a nevyhnutnej morálnej čistote verejných činiteľov. Za odsúdeniahodné považovali presadzovanie osobných záujmov, či prospechárske zákulisné politické dohody zvolených zástupcov ľudí. Tieto princípy sa snažia čtiť vo vyspelých demokraciách na celom svete dodnes. Aj preto sa akékoľvek pochybenia politikov v krajinách s dlhoročnou tradíciou demokracie riešia okamžitým odvolaním, alebo odstúpením politikov. Myslím si, že takáto politická kultúra v krajinách bývalého Sovietskeho bloku, teda aj u nás, nefunguje. Píšem o tom po mojej poslednej skúsenosti z rokovania poslancov Košického samosprávneho kraja (ďalej KSK). Jeden z bodov bol veľmi dôležitý aj pre Spišiakov. Bola to voľba dvoch podpredsedov KSK. Po prvýkrát v histórii sa ním mohol stať aj Novovešťan. Tým prvým sa stal Košičan Daniel Rusnák, ktorého navrhol aj župan Rasťo Trnka. Aj to je dobrá správa pre nás. Na Spiši má rozvetvenú rodinu, dobre ho pozná, pravidelne ho navštevuje a je to môj blízky spolupracovník. Za druhého vicežupana som navrhoval Pavla Bečarika. Snažil som sa nájsť zhodu medzi požiadavkami klubu nezávislých, ktorých Pavol zastupuje a možnosťami, ktoré ponúkal župan. Či už sa jednalo o pozície predsedov komisií, či priorit tohto volebného obdobia. Ešte večer pred zastupiteľstvom to vyzeralo, že sme sa dohodli. Nedodržanie dohody zo strany poslancov okolo Paľa Bečarika zmarilo tieto plány. Následne prebiehali dlhé rokovania. Podarilo sa nám presvedčiť poslaneckých partnerov, aby jedným z možných kandidátov mohol byť aj Ján Volný. Na stretnutí predsedov poslaneckých klubov oznámil župan Rasťo Trnka, že si vie predstaviť ako svojich vicežupanov jedného z dvojice Volný za klub SMER, alebo Pataky za klub MOST - HID. Je veľkou škodou, že sa klub SMERu k tejto možnosti nevyjadril. A tak sa druhým zástupcom predsedu KSK stal primátor Kráľovského Chlmca Karol Pataky. Spišská Nová Ves tak stratila možnosť mať konečne svojho vicežupana. A s ním aj väčší vplyv v regióne. Možno vám napadne, prečo som sa o túto funkciu neuchádzal aj ja osobne. Rád to vysvetlím. Už skôr som ohlásil svoju kandidatúru na primátora Spišskej Novej Vsi. Patrim k tým politikom, ktorí neveria, že je dobré sedieť na 2 stoličkách súčasne. Ak chcem vykonávať zodpovednú funkciu kvalitne, musím jej venovať všetky svoje schopnosti a čas. Nedeliť ich medzi niekoľko funkcií. To by z môjho pohľadu znamenalo, že niektorú z nich nerobím dostatočne dobre. Jednoducho, proti mojim zásadám.

Rasťo Javorský

Takto to vidím ja

dokončenie zo str. 1

nie v parku vymyslel a pravidelne organizuje Tomáš Cehlár. Dáva priestor domácim výtvarníkom predstaviť svoje práce v parku za evanjelickým kostolom. Výstava sa začína 19. júla a potrvá 2 mesiace. Tretí júlový víkend čaká

Dovolenky za hranicami zlacneli,...

Spomedzi TOP 10 dovolenkových destinácií si Slováci môžu dovoliť nakúpiť menej ako vlni len v susednom Česku, a to v dôsledku silnejšej českej koruny. Naopak, dovolenka najviac zlacnela v Turecku (-20 %). Na hodnotu „slovenská“ 100 eurovka mierne stratila vo Veľkej Británii (o 2,1%), naopak jej hodnota sa zvýšila vo Švédsku (8 %), Švajčiarsku, či Maďarsku (zhodne 5 %). Pohyby výmenného kurzu ovplyvňujú kúpnu silu Slovákov aj v krajinách mimo Európy. Voči väčšine zahraničných mien si euro (aj napriek oslabeniu v posledných dňoch) v porovnaní s minulým letom v priemere polepšilo, kúpna sila Slovákov tak v týchto krajinách rástla. Najvýraznejšie v Argentíne (26 %), na Maldivách (23 %) a na Madagaskare (9 %). Nájdú sa aj také, voči ktorým euro oslabilo a kúpna sila Slovákov tak v týchto krajinách klesla. Najvýraznejšie v Egypte o 14 %. Pre Egypt, ako v prípade Turecka, platí, že bežný dovolenkár tento posun len ťažko zaznamená, keďže často využíva all-inclusive balíčky. O viac ako 3 % sa hodnota „slovenskej“ 100-eurovky znížila aj v Moldavsku, na Ukrajine, v Kolumbii, Albánsku, Keni, Haiti a Azerbajdžane. V ostatných krajinách bola strata jej hodnoty menšia ako 3 %, a teda pre väčšinu dovolenkárov nevýznamná. Ceny v krajinách Európy sa na relatívne malom území značne líšia. Bohaté krajiny západnej Európy sú drahšie ako Slovensko, naopak v krajinách strednej a východnej Európy má „slovenská“ 100 eurovka často porovnateľnú alebo dokonca vyššiu hodnotu ako doma. Pre Slovákov môžu byť lacné najmä európske krajiny mimo Európskej únie. Napríklad pri výlete do Čiernej Hory, kde si užijete teplé

adrenalinové dobrodružstvo vyznávačov cyklistiky. Stále populárnejšie preteky Spišských 333 extreme preverí ich sily, odvahu aj morálku. A prevedie ich po najkrajších miestach nášho regiónu. Pozrieme do kalendára a s prekvapením zistíme, že júl nám uletel rýchlosťou blesku. Aj v auguste ale môžu naše telá aj duše očakávať výdatnú ponuku akcií. Hneď na začiatku ro budú Majstrovstvá Slovenska kolieskových korčuliarov, ale aj odpust. Po roku a veľkom úspechu sa môžeme tešiť aj na Živé sochy a s obdobím prázdnin a dovoleníek sa rozlúčime Dňami mesta Spišská Nová Ves. Trochu histórie, trochu zábavy a stánky remeselníkov, takto štýlovo opäť skončí august v Spišskej Novej Vsi. To je len ponuka tých najväčších akcií v meste. Ďalšie, ako Deň tanca v Novej Vsi, pripravujú členovia Občianskeho združenia Mladí ľudia

a život. So svojimi podujatiami sa pridajú aj Múzeum Spiša, Zoologická záhrada a Spišské osvetové stredisko. A po 4 rokoch asi môžeme očakávať aj prvé známky predvolebnej politickej kultúry. Vyretušované tváre politikov sa na nás budú usmievať z plagátov a billboardov, chváliť sa a sľubovať zázraky. Aj také môžeme čakať, že bude letov 2018 v Spišskej Novej Vsi. Prežime ho v zdraví a v čo najlepšej nálade!

-le-

Hodnota tovaru a služieb, ktoré si doprajete za 100 Eur

Azerbajdžan	222 Eur
Turecko	166 Eur
Bulharsko	149 Eur
Macedónsko	147 Eur
Gruzínsko	141 Eur
Albánsko	138 Eur
Rumunsko	136 Eur
Bosna a Hercegovina	134 Eur
Srbsko	132 Eur
Poľsko	125 Eur
Čierna Hora	124 Eur
Maďarsko	117 Eur
Chorvátsko	100,50 Eur
Česko	99 Eur
Grécko	79 Eur
Slovinsko	77 Eur
Španielsko	69 Eur
Taliansko	64 Eur
Nemecko	63 Eur
Francúzsko	61 Eur
Rakúsko	58 Eur
Veľká Británia	55 Eur
Švajčiarsko	41 Eur

-le-

Ilustračné foto, zdroj: internet

Šuška

Zdá sa, že nekonečné čakanie na zahraničného investora sa v Spišskej Novej Vsi, po viac než 10 rokoch, končí. Príchod k nám hlási nemecká strojárka firma Mühlbauer Technologies, s. r. o.

Tá už dokonca začala s náborom nových pracovníkov cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. To je nepopierateľne dobrá správa pre mesto. A ešte lepšia pre ľudí, ktorí chcú pracovať, ale nevedia si nájsť zamestnanie. Ich okruh ale zužuje požiadavka zamestnávateľa na ich minimálne stredoškolské vzdelanie v oblasti strojárstva. V tomto pozitívnom príbehu je ešte niekoľko otáznikov, ako miesto, kde bude mať firma svoju halu, počet nových pracovných miest, ktoré vytvorí, ale nič to nemení na fakte, že práca, po dlhom blúdení, našla konečne cestu aj na Spiš. Paradoxne ale vzniká problém s počtom kvalifikovaných uchádzačov o zamestnanie. Nezamestnanosť v okrese Spišská Nová Ves je pod hranicou 8%. Na naše pomery veľmi pekné číslo. Podložené evidenciou Úradu práce. Nič ale toto číslo nehovorí o počtoch ľudí, ktorých úrad zo svojej evidencie vyčiarkol. Ani

o tisíckach tých, ktorí si museli nájsť prácu v zahraničí. A už vôbec nie o platoch, ktoré dostávajú v meste ľudia zamestnaní. Všetko nasvedčuje tomu, že sa prípad Helske, keď firma nasľubovala Novovešťanom hory-doly a potom zdúchla do susednej Levoče, opakovať nebude. Nemci chcú začať s výrobou už na jeseň. Dovtedy sa rozhodnú, či využijú ponuku mesta na halu v priemyselnej zóne Podškala, alebo halku v blízkosti Priemyselného parku. Ujasnia sa určite aj počty pracovných miest, ktoré firma otvorí. Na začiatok by ich malo byť 70 a postupne narastať až na 300. A to by malo uspokojiť dopyt po práci aj pre obyvateľov okolitých obcí. A snád sa aj pár desiatok ľudí vráti do Spišskej Novej Vsi, pretože aj tu dostanú príležitosť žiť a užívať sa.

-le-

HREBENDOVKA TRETIA

LEVOČA - TORYSKY- IHL'ANY- NIŽNÉ RUŽBACHY-
STARÁ LUBOVŇA

Na úvod musím najprv dokončiť minulé trasu, veď som ostal pre zlé počasie visieť v Hrabušiciach a tak som poslednú etapu absolvoval hneď o deň na to, lebo ranná hmla sa rýchlo rozplynula a už o siedmej, keď som šliapal po asfaltke z Hrabušíc do Vydrníka, začalo sa ukazovať na oblohe slnko.

V celku v pohode, v typickej nedeľnej atmosfére, keď všetci normálni ľudia ešte spia, som osamote došiel až ku kostolu vo Vydrníku, tu odbočil po turistickej značke doprava, po chvíli opustil dedinu (akurát sa začali trúsiť ľudia na rannú omšu) a vyšiel na poľnú cestu, ktorá nabrala smer východ. Tam, kde sa cesta strácala v poli mi orientáciou bola veža kostola v Spišskom Štvrtku, ktorá celý čas trčala nad lánmi svetlozelených klasov obilia. Pri križi znova odbočka vľavo, prechod cez malé, plytké údolie a za hodinu som už prešľapoval na hlavnej ceste SNV- Poprad v dedinke Jánovce. Tu som opustil turistické trasy a pokračoval po klasickej ceste, najskôr do Spišského Štvrtku a na križovatke odbočkou smerom na Levoču. Prešiel som ponad diaľnicu, chvíľu hore kopcom a na ňom doľava, do obce Dravce. Sadol som do parku, kde sa začali schádzať aj miestni nedeľní chlapi v oblekoch s kravatami, chvíľu sme podebatovali o mojej ceste i knihe, ale keď priš-

la miestna krásavica a otvorila kostol, znova som osamel, nahodil svoje krosná a nabral smer Levoča. Cestou som minul Dlhé Stráže, ako ich kedysi volali Lengvarty, vyšiel nad Levoču od západu a o jedenástej som už sedel pri zaslúženom radleri. V júni som si naplánoval cestu cez Levočské vrchy a pri pozeraní do mapy mi nebolo všetko jedno, lebo po civilizácii tu niet ani stopy a cesta z Levoče do Nižných Ružbách hrozila prechodom cez štyridsať kilometrov územia nikoho. A keďže som nenašiel spriaznenú dušu (či skôr telo), čo by sa so mnou vyspalo kdesi v strede, na Mervovej chyžke, vyriešil som trasu šalamúnsky. Prvý deň som sa vybral z Levoče cez Úložu do Torysiiek. Hneď úvod tejto etapy mi dal zabráť,

lebo asfaltka na Mariánsku horu je síce kvalitná, ale stupák je to parádny. Hlboké vydychanie pred kostolom, na mieste, kde sa každoročne stretávajú tisíce veriacich, krátka debata s mníškami a ďalej cez parkovisko tiahlym stúpaním až na lúky, z ktorých je už len kúsok do Úložu, ale hlavne sú odtiaľ nádherné výhľady na krajinu a do ďaleka. Vcelku v príjemnom počasí, keď sa zatiahnutá obloha menila s modrým nebom a žltým kotúčom slnka, som za hodinu dorazil na Krúžok. A tu sa na orientačnej tabuli objavilo čosi, čo ma nakoplo k podstatne rýchlejšiemu krokom: Torysky, 2, 50 hod. Nahodil som tempo „Wandermaraton Hohe Tauern“ a o ďalšiu hodinu už stepoval na mieste označovanom Hrby. A tu ma čakal ďalší šok, lebo zrazu bolo do Torysiiek už len 40 minút. Zvoľnil som krok a v celku v pohode, po ďalšej asfaltke, dorazil do nádherny zabudnutej spišskej dediny, do Torysiiek. Ibaže tam som musel potom na autobus do Levoče čakať viac, ako hodinu.

O deň na to sa obloha zatiahla, v noci popršalo a tak som s malou dušičkou, ráno o trištvrte na osem vyrazil z miesta Hrby po žltej značke do srdca Levočských vrchov. A i keď som nečakal žiadnu turistickú idylu, ukázalo sa, že tieto hory sú naozaj rozsiahle, neprebádané, ale súčasne krajinársky neuveriteľne krásne. Ale hlavne dlhé. Veď na mňa čakalo viac, ako tridsať kilometrov šľapačky až do výšky nejakých tisíc sto metrov. Začiatok ma miho prekvapil, lebo sa v miernom stúpaní išlo po kvalitnej asfaltovej lesnej ceste až k pamätníku SNP. Táto, pre mňa hodinová trasa, je určite ideálna na cykloturistiku a je nielen dobre značená, ale má aj kvalitný servis v podobe informačných tabúl. Od pamätníka ďalej hore v miernom stúpaní po

Pamätník SNP

Uloža

Ružbažská ml'ava

červenej turistickej značke až k Javorine a potom ešte vždy po asfaltke (aj keď už menej kvalitnej) vlastne zvlhnutým terénom hrebeňa, až na miesto, zvané Václavák. Možno ako pripomienka na časy, keď sa tu prehánali vojská Varšavskej zmluvy. Odtiaľ ďalej rovno, vždy severozápadným smerom, po štrkovej ceste na Malý Václavák, ktorý je ale plochou križovatkou ciest podstatne väčší, ako jeho predchodca. A tu sa síce vylepšilo počasie a vykuklo aj slnko, ale začali ťažkosti. Stratila sa červená turistická značka a cesty ďalej boli buď nevýrazné, alebo sa strácali v lese a nevedli nikam. Po hodine blúdenia, keď som pochopil, že už červenú určite nenájdem, vybral som sa po jedinej, ako tak prechodnej lesnej ceste, ktorá ma začala viesť do údolia. Nebudem tu opisovať ďalšie útrapy, hádam len toľko, že som doblúdil do Ihľan až o ďalšie dve hodiny a môj hardvér bol už v značne dezolátnom stave. A tak mi nakoniec pomohol jeden miestny včelár a odviezol ma autom až do Popradu.

Tretiu etapu trasy z Levoče do Starej Ľubovne som začal s tropickým počasím, v malej dedinke údolia rieky Poprad, v Nižných Ružbachoch. S orientáciou som už nemal problémy, lebo túto časť prechodu som zvolil po klasickej štátnej ceste. Minul som zanedbanú Ružbažskú ml'avu, čo bola kedysi fungujúcim rekreačným zariadením a za hodinu dorazil do bývalého najmenšieho kráľovského mesta Uhorska, do Hniezdneho. Pekné, typicky stredoveké spišské námestie a s knihou „Jak vpiješ, ta šmakuje“ celkom logicky i návšteva expozície liehovarníctva v miestnom Nestwille (ktoré pôsobí ako americké lunaparky). Koniec trasy do Starej Ľubovne už len po štvorkilometrovej rovine v sprievode bielej čiary na okraji cesty a fičiacich áut z prava.

Hniezdne

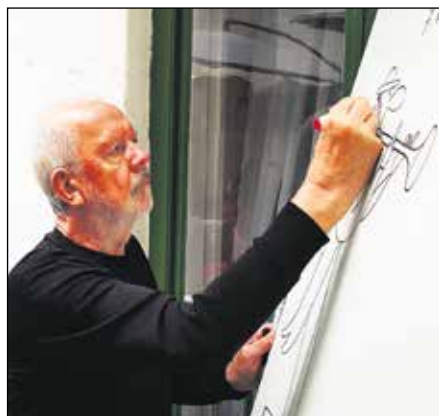
FAKTY Z TRASY Č. 2:

spolu prejdených kilometrov: 63
najnižší bod: Stará Ľubovňa, 545 mnm
najvyšší bod: Javorina, 1160 mnm
čistý čas prechodu: 12 hod.
priemerná rýchlosť: 5,3 km/hod.

Stará Ľubovňa

fotoreportáž: DNI HUMORU NA SPIŠI

Koncert Il Volo v Düsseldorfe.

Kto je Il volo?

„IL VOLO“ je talianske operné pop trio, ktoré tvoria tenoristi Piero Barone, Ignazio Boschetto a barytonista Gianluca Ginoble. Títo páni sa zoznámili počas druhej série talianskej talentovej súťaže *Ti lascio una canzone*, ktorá sa konala v San Remo. Behom prvých kôl súťaže speváci spievali ešte samostatne, ale v ďalších kolách riaditeľovi a tvorcovi súťaže Robertovi Cencimu napadlo dať spevákov dokopy s cieľom vytvoriť trio podobné formácii „Traja tenori“ (Plácido Domingo, José Careras a Luciano Pavarotti). Speváci sa rozhodli pokračovať

v spolupráci i po skončení súťaže a urobili rozhodujúci krok v ich už teraz oslnivej kariére.

Behom niekoľkých rokov si vybudovali vo svete úchvatné renomé, zožali množstvo ocenení a získali milióny fanúšikov. V roku 2011 formácia vyrazila na svoje prvé turné, ktorého súčasťou boli európske, severoamerické a juhoamerické štáty. Ich prvé koncertné DVD s názvom „Il Volo“ (Takes Flight – Live from the Detroit Opera House) sa dostalo v štyroch štátoch, vrátane USA medzi 100 najpredávanejších a získalo certifikáciu Platinum Record. Rok 2012 priniesol

koncerty s Barbarou Streisand a hlavne vydanie druhého albumu „We are Love“. Album sa dostal do Top 100 v americkom rebríčku a španielska verzia ovládla latinskoamerickú „Billboard Chart“. V Mexiku a Argentíne získali páni zlatú dosku. Na konci roku vystupovali na udeľovaní Nobelových cien v Oslo. V roku 2014 zvíťazilo Il Volo na Billboard Latin Music Awards v kategórii – Najlepšia popová skupina roku. V roku 2015 vyhrala táto formácia svetoznámu speváčku súťaž v San Remo, ktorá ich následne oprávňovala reprezentovať Taliansko na Eurovízii.

K20 – Kunstsammlung Nordrhein Westfalen.

Samotní členovia Il Volo vravia, že spievajú klasickú hudbu popovým štýlom a popové piesne klasickým štýlom. Chlapci na koncerte spievajú v rôznych jazykoch (taliančina, nemčina, angličtina, španielčina, latinčina), vďaka čomu oslovujú širokú masu fanúšikov rôznych národností a generácií. Na základe osobných skúseností musím skonštatovať, že najviac oslovila nežnejšiu, krajšiu časť našej populácie – ženy. Pre mňa osobne boli koncerty zaujímavou skúsenosťou, lebo hrať klasiku premiešanú s popom a vlastnou tvorbou nie je bežným javom.

Il Volo zanechalo vo mne príjemný dojem a ja dúfam, že si ešte niekedy v budúcnosti budem mať možnosť zahrať na jednom pódium s touto talianskou formáciou.

V pokračovaní článku o koncertovaní v Nemecku sa budem venovať mestu, ktoré som si zamiloval, Düsseldorfu a nemeckým kulinárskym špecialitám.

Peter Šterbák

OBROVSKÉ BURGRE DRŽIA POKOPE VĎAKA ČAROVNEJ PALIČKE

„ŠTAMGASTOM“ V BURGRI A PIVE JE HIMALÁJISTA MICHAL SABOVČÍK

Čerstvo namleté kvalitné hovädzie mäso, vlastnoručne pečené žemle, zemiaky z vlastného zberu a vynikajúce čapované pivo z malého remeselného pivovaru Predná Hora. To sú najväčšie tromfy reštaurácie Burger a Pivo, ktorá je v našom meste otvorená už 10 mesiacov.

Prevádzku nájdete na zimnej ulici, oproti Spišskému divadlu. „Zameriavame sa na domáce burgre a steaky, ktoré pripravujeme z kvalitnej hovädziny a žemlí, ktoré si pečieme podľa vlastného receptu. Burgre držia vďaka našej čarovnej drevenej paličke,“ vysvetlil jeden z trojice šéfov reštaurácie.

Donášku burgrov do domu neplánujú. Špičkové burgre však budete môcť ochutnať okrem reštaurácie, aj na rôznych festivaloch. Aj keď sa zameriavajú hlavne na kvalitné jedlo, pol rok fungovania oslávili hudobným vystúpením. Do budúcnosti chcú svoju prevádzku častejšie ozvlášťňovať podobnými muzikantskými akciami. Majitelia prezrádzajú, že stavili na kvalitu a výnimočnosť chuti, lásku k jedlu, skvelý pracovný kolektív a celé to dopĺňa jedinečný interier. Okrem reštaurácie Burger a Pivo pripravujú hneď vedľa aj sushi. „Burger

a pivo sa líši od sushi rušnejšou atmosférou vôňou a autentickou chuťou. Spiššikom sú burgre bližšie. K sushi je potrebné, vybudovať si bližší vzťah.“ Burgre milujú ľudia všetkých vekových kategórií. Stálym hosťom reštaurácie Burger a Pivo je aj náš

známy himalájista, Michal Sabovčík. Traja majitelia burgra a pivo- Michal Cvangroš, Daniel Šveda a Ľubomír Leskovjanský ďakujú svojim nežným polovičkám za ich pomoc a podporu.

-sim-

NOVOVEŠŤANKA SI V CALGARY OTVORILA HUDOBNO- TANEČNÉ ŠTÚDIO V KANADE NEVIE KÚPIŤ MAK, OVČÍ SYR, ČI BYLINKOVÉ ČAJE

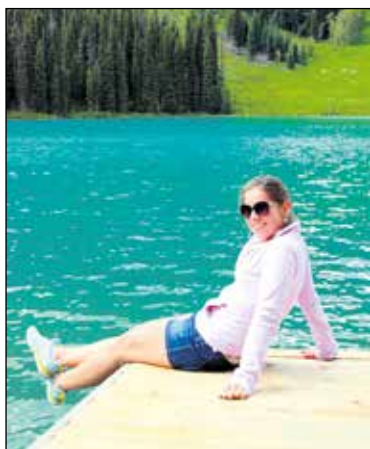
Andrejka Vislocká, rodným menom Španková, má 32 rokov. Pred piatimi rokmi odišla za prácou do Kanady, konkrétne do štvrtého najväčšieho mesta, Calgary. „Vždy ma lákalo cestovanie a spoznávanie nových kultúr. Firma, v ktorej som na Slovensku pracovala, má sídla po celom svete. Vybrala

som si Kanadu a dostala som ročnú zmluvu.“ V Kanade pracovala rok v auditorskej firme, potom začala Novovešťanka v Kanade podnikat. „Otvorila som si vlastné hudobno-tanečné štúdio pre deti (www.elephant-shoe.com). Práca s deťmi ma vždy naplňovala. Okrem toho pracujem ako prekladateľka. Žijem veľmi šťastný život,“ reagovala. Mladá žena túži svoje podnikanie rozšíriť. V Kanade ju najviac upútali ľudia. Sú neuveriteľne priateľskí, milí, navzájom si pomáhajú a ľudia z celého sveta sa akceptujú. V Kanade je vraj všetko úplne iné, ako doma na Slovensku. „Od ekonomickej stability, cez klímu, zima trvá 8 mesiacov. Býva tu aj mínus 40 stupňov,“ priblížila.

Rada si zamlsá na údenom lososovi, arašidovom masle a sušienkach s krémom z javorového sirupu. V zahraničí najťažšie znášala odluku od svojej rodiny a manžela. „Prvých pár mesiacov som bola len krôčik od podania výpovede a od nasadenia do lietadla späť domov. Už som si tu

síce zvykla, no rodina mi veľmi chýba. Už sa neviem dočkať, kedy všetkých opäť uvidím.“ Možnosť, že sa vrátiť späť do Spišskej sice existuje, no momentálne jej život v Kanade veľmi vyhovuje. „Jediným dôvodom, keď by som sa mala vrátiť je moja rodina.“ Na čo si však privykneť Adka stále nevie je, že si v Calgary nemôže kúpiť čerstvý ovčí syr, bryndzu, mak a bylinkové čaje.

-sim-

pozvánka na kultúru: BOL SOM PRI TOM

Iste ste aj vy v televíznych správach postihli, že mestom kultúry na rok 2019 sa stala napokon Banská Štiavnica, ale netreba zúfať, kultúry je v našom meste stále dostatok, ba dokonca prebytok, o čom svedčí fakt, že aj v mesiaci jún som pre Vás musel z plejády kultúry pripraviť iba výrez z toho najzaujímavejšieho, kde som BOL PRI TOM.

30. 5. | GALÉRIA UMELCOV SPIŠA SAMBAQUI

Pozvánka na túto hudobnú produkciu lákala na tzv. choro jazz Neworleanského štýlu z Brazílie. Už toto samotné slovné spojenie sa mi zdalo hudobne virtuálne a tušenie ma nesklamalo. Štyria hudobníci z Brazílie (traja na strunových nástrojoch a jeden „rytmik“) predviedli síce parádnú hudbu, ale...ale to nebol jazz. Tá hudba skôr evokovala príjemné posedenie v bare, na pláži pri červenom kotúči zapadajúceho slnka, s opálenou mulatkou a pohárom mojita s ľadom. Veď to sa dalo od učiteľov hudobnej školy vcelku čakať, lebo improvizácií (tak typických pre jazz), ktoré mali začať po základnej melodickú linke, tu bolo, ako šafranu a typické „džemovanie“ absentovalo úplne. Čo ma ale prekvapilo najviac, bol chlapík, čo obsluhoval „bicie“, lebo som od Juhoameričana čakať podstatne viac nápaditosti. V rytme i škále bicích nástrojov. Ale aj napriek týmto chybám krásy, bolo vystúpenie gitarových učiteľov z brazílskeho Joinwilu príjemným hudobným večerom v priestoroch Galérie umelcov Spiša. Akurát, že chýbal svieži vánok od mora.

OD 12. 6. | SLOVENSKÉ TECHNICKÉ MÚZEUM | AMFO

Škoda, že som sa (vďaka môjmu putovaniu po Spiši) nedostal na vernisáž tejto fotovystavy, lebo by som si rád vypočul porotcov, ktorí vyberali fotografie autorov z Košického regiónu na túto krajskú výstavu. A tak som si vybraných 153 prác fotografov amatérov pozrel v pokoji, dokonca osamote, v jedno júnové dopoludnie. Mrzí ma, že to musím skonštatovať, ale bol som, ani nie tak sklamaný, ale skôr smutný. A zdôrazňujem, že nie preto, lebo silný spišský fotoklub tu bol zastúpený len minimálne. To, čo pri prehliadke vystavených prác udrie do očí najviac, je fakt, že viac, ako polovicu fotografií tvorili zábery nainštalované v interiéri (čo nie je na chybu veci, ale tým inštaláčkam väčšinou chýbala vnútorná myšlienka, invencia, nápad). Druhým negatívom bolo, že celá výstava na mňa pôsobila dojmom sivej myši, väčšine fotografií chýbali jas a farby. Ale to bude asi preto, lebo fotografia je, ako všetky druhy umenia, odrazom doby a spoločnosti a určite aj preto, lebo každý má pohľad na svoju vnútornú reflexiu vonkajšej skutočnosti kdesi inde. Tak, ako ja.

OD 15. 5. | MÚZEUM SPIŠA PREMENY NÁMESTIA

Už od polovice mája je v dolných priestoroch Múzea Spiša nainštalovaná a pre verejnosť sprístupnená expozícia „Premeny námestia“. A všetci tí, čo sa tak radi prechádzajú po našom „pľaci“ medzi Zimušnou a Letušnou ulicou, by si nemali nechať ujsť prehliadku tejto jedinečnej výstavy. Opäť je urobená na vysokej profesionálnej úrovni a so zmyslom pre dejinný poriadok a časovú postupnosť. Mapuje premeny nášho krásneho námestia od roku 1775 až do roku 1918 a z celej galérie plochých, či plastických exponátov trčí do priestoru jeden neodškriepiteľný fakt. Že aj naši predkovia boli múdri ľudia a zanechali nám domy, ulice a parky, ktoré sa dajú užívať, aj zdokonaľovať. Cez mapy a prvé fotografie sa na paneloch ukazuje, ako sa námestie postupne menilo, aké neuveriteľné stavby tu vznikali a ako sa okolo kostola, radnice a provinčného domu žilo na rozhraní najmä 19.-teho a 20.-teho storočia. Z plastických modelov vyčnieva najmä maketa námestia, ale mňa hlavne zaujali zvyšky starého dreveného vodovodného potrubia (už aj preto, lebo práve teraz môžeme vidieť, ako sa kladie potrubie v čase o pár storočí ďalej).

22. 6. | KINO MIER ZO ZRNKA PRACHU

Keď som dostal osobné pozvanie na vystúpenie Denzz industry, bolo mi jasné, že sa dostanem na pôdu, ktorá mi bude klzať pod nohami, lebo sa do tanca veľmi nerozumiem a navyše to celé bude na „roli“, ktorá je odo mňa o minimálne dve generácie inde. A tak sa aj naozaj stalo. V hľadisku sa tislo niekoľko stovák mladých tínedžerov a zopár rodičov, čo sa prišli pozrieť na svoje ratolesti. A aj napriek tomuto úvodu, musím priznať, že som bol príjemne prekvapený. Ak si odmyslíme technické nedostatky, bol celý program (s výnimkou záverečných nekonečných ďakovačiek) vystavaný so zmyslom pre logiku aj temporytmus, čo ale bilo do očí, bola tá neuveriteľná túžba mladých ľudí doslova sa „urvať“ v tanci, vyjadriť svoje ego pomocou pohybu, čomu napomohla aj perfektná choreografia a réžia predvádzaných tanečných sekvencií. A dokonca, ja, ktorý som sa zaprisahal, že dychočka a rap, nie, som s úžasom počul jednu skladbu z tohto regálu, ktorá mala napodiv, nielen rytmus, ale aj melódiu a zmysluplný text. Ak by bol na tomto programe môj dedo, myslel by si, že je na inej planéte. Ja som mal dojem, že som na výlete. O pár desaťročí v budúcnosti. Ale tú cestovku s nápisom „Dezz industry“ použijem aj na budúce.

A EŠTE JEDEN KULTÚRNY TIP NA HORÚCI JÚL: 12.- 15. JÚN SPIŠSKÝ TRH

Okrem kultúry jedenia a pitia a stánkov od výmyslu sveta sa účastníci môžu tešiť aj v piatok na vystúpenie L. Adamca s kapelou, na Drišľak a Ságu v sobotu na vystúpenie ľudových hudieb V. Kubáňa a Š. Cínu a na koncert Davida Kollera & band a Repley bandu.

Michal Buza st.

VARIME PODĽA ABECEDI: NORIKINO NOKERĽIKI S VAJCOM A BAJLAGOM

Švecki dramatik Ibsen napísal das pred sto-pejdzešat rokami spoločensku dramu „Dom babykoch“, aľe u nas na Slovensku še dzeľčotka bavili s mackami, ňe popkami a tak še tu uvadzala na deskoch, co znamenaju švet pod nazvom „Nora“. Bo feminizmus pod Tatrami, ňe že bul f peľuhoch, u nas še aňi ňe prebaľovalo a kedz v bohatšich rodzinoh hej, ta do novinkoch. A treba otvorene povedzec, že najľepši še sralo na Maďar hirmondó, ňeskorši do Pravdi a aj teraz su ňselijake d'ehiki, co bi ľepši urobili, kebi še z ňich stali nočníki. Bo bi buli aspoň na daco užitočne. V šezdzem-dzešatim druhim prišla moja kamaratka z Bratislavi, Norika, na premjeru Nori, v kožuhu z norki a po predstaveňi zme ešči das hodzinu krucili s hlavu, o co vlasne za cale tri d'ejstva Švedovi išlo. V aľtobuse do Petržalki zme potim hru jak tak pretrovili, ľem zaš nam vitravilo a tak zme u ňej doma, na samim kraju Bratislavi, dze už bulo vidno až do Rakuska, uvarili na protest proci zahňi-vajucim kapitalistom, jedlo hudobi, nokerľiki s vajcom. Bo v previtajucim socializme stali vajca, muka aj voda bagateľ.

Co do nokerlikoch idze?

za perľše na nokerľiki: polohruba muka, grul'a, vajca, voda, oľej a soľ
za druhe na bajlag: ogurki, deko, horčicovo semeno

Jak še co robi?

Na začatku otvori Norika šifoner, vimeňi norkovi kožuch za domaci ubor, naľeje z fľašky Štajna, pušči na gramofone Zepelinoch a odpochoduje do kuhiňi. Dzvere ňeha narokom otvorene, bo zna, že do uška mi sice budze bavic Džimi Pejdz „jú šok mí“, aľe v očoch budzem mal ešči dľuho šok z jej obcahnutich ceplakoch. Na desku nasipe kopčik polohrubej muki, v stredku urobi džuru a rozbije cale vajco. Prida vlažnu vodu, kuščičko oľejčka, posoľi a zrobi ňe bars huste cesto. ňeha uvaric slanu vodu a cez haluškovňik sadza do vracej vodi nokerľiki. Zamješa, povari a medzitim furt obraca hlavu a sleduje, či mi ňetrebadoľac piva. Daftere moderne ženi už začínaju krucic s hlavu, aľe to ešči ňeňi koňec. Bo Norika teraz precedzi nokerľiki cez šitko, da do keramickej misečki, naverch odvali falatki masla, pridze mi doľac pifko a spita še, či ňeje bars studzene a

či je pena dsoe husta. Kinkam z hlavu, že šicko je v richtigu, bo usta, oči aj uši mam, jak še hvari na Spišu, saturovane do ňemoti.

V druhej faze rozšpruľuje vajco so soľu (pridac možece aj na drobno nasekane paradajčki, abo papriku), poľeje nokerľiki, kus zamješa a šturi do ruri, naj še vajca s nokerľikami spoja, jak proľetari šickich krajín. Scahňe ceplotu, žebi už ľem trimala nokerľiki ceple a odbehňe na hvilčeku do pivnice po bajlag. Raz som vam sľubil, že dam aj recept na horčicovo ogurečki, bo prave po ňich odišla Norika z bitu. Ogurki (a možu bic aj kus vekše) ošupece od skurki, prerežece po dľužke na štiri falatki, virežece jaderka a daľej už robice, jak klasicke nakladački, ľem za perľše steriľizujece dľužši a za druhe pridace na každu fľaščeku malu ložku horčicoveho semena. A je vimaľovano.

No ňe až tak calkom, bo na pive v poharu mi spadla pena, na gramofone začala preskakovac ihla a Noriki dajak ňet, asi je v pivňici veľka cma. Abo sušed z dvanastki, co robi namorňika na remorkeru v Dunajplavbe. A asi to bula vražedna kombinacija- aj bars veľka cma aj

svalnati sušed, bo jak še Norika po dvacec minutoch zjavila v dzveroch, ta obcahnute ceplaki mala ošuhane od sceni a v ruke namesto horčicovych ogurkoch, ľem tote klasicke. Aľe usmev na ksichce od uha k uhu, obracila platňu na druhu stranu, Džimi zacahnul „Holotalaľ“, na stol priplavalo daľša fajňe

vichladzene pifko a Norika v kuhiňi (a dzvere zaš narokom otvorene) vizľekla obcahnute ceplaki, žebi še jej ňeprašilo od zadku.

A jak vicahla z ruri nokerľiki s vajcom, pridala ogurečki a zavinošovala dobri šmak, ta šicko bulo zaš, jak ma bic. Šak sušed z dvanastki odplava jutre s re-

morkerom do Čarneho mora a kim še o mešac vraci, ta ja vimeňim žjarovečku f pivňici a Norika vipere obcahnute ceplaki. Šak o mešac idzeme zaš do d'ivadla na „Skrotenie zlej ženy“ a na večeru budze daľše jedlo hudobi- kvašne grul'e. A ku ňim už ňetrebadoľacne ogurečki.

Bo jak (h)vari klasik:

ŠVET ŠE MEŇI A KU KRAJŠIM ZAJTRAJŠKOM RUCI
KEDZ NORIKA F KUHIŇI SO SVOJIM ZADKOM KRUCI
JAK AĽE ODIDZE F CEPLAKOCH Z BITU DO PIVŇICI
TA MAM SICE PIVO V HLAVE, AĽE ŠERCO V RICI

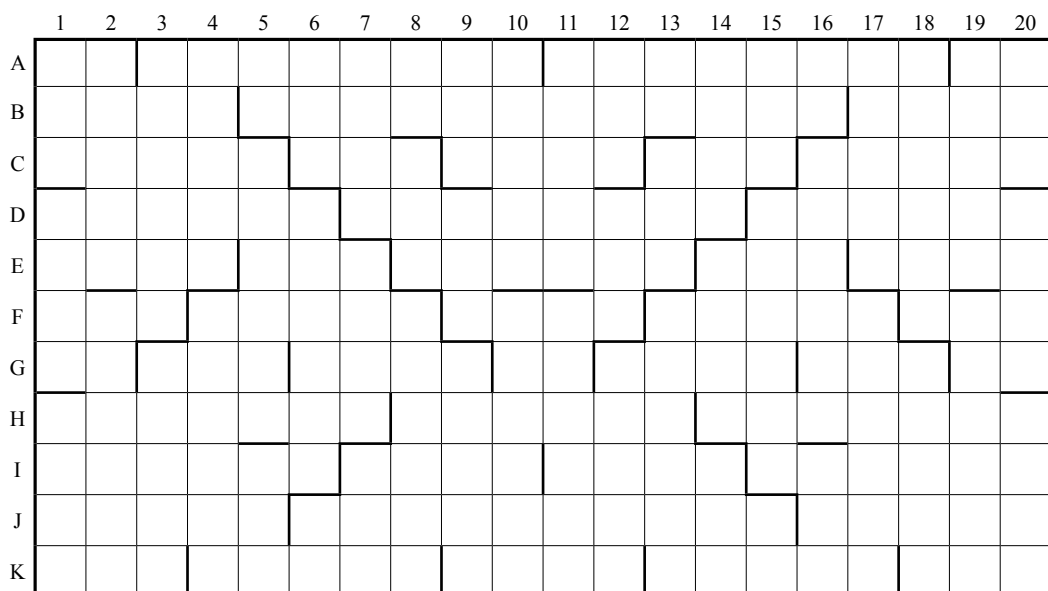
Michal Buza st.

krížovka

Robert T. Kiyosaki
autor bestselleru z oblasti ekonomickej literatúry
Bohatý otec, chudobný otec:

„Ked' sa hádate s hlupákom, čoskoro sú tu (TAJNÍČKA 1 – 4)“
Autor krížovky: Albin Medúz

Vodorovne: **A:** majstrovstvá sveta – dávalo dovnútra – prikul – Olympijské hry. **B:** očistil vodou – **TAJNÍČKA 1** – ako, po chorvátsky. **C:** žiačik, básnický, zriedkavo (Hviezdoslav) - Elena, domácky – luhaj – predložka – štát v Afrike. **D:** maturita, študentsky – zbavia mastnoty – horali na Spiši. **E:** masťná tekutina – hor plameňom – druh výtvarného umenia – nečistota – patriaci Anne. **F:** ukazovacie zámeno – obyvateľ Lipy – okresávajú – dali ste, básnický – cuknutie. **G:** cez, po maďarsky – objemová jednotka na meranie obilia v Brazílii – plošná miera – obrnený transportér – Sidónia, domácky – predpona slov z významom ekológia – detský pozdrav. **H:** nahusti strkaním – **TAJNÍČKA 4** – orýpal dookola. **I:** podstata veci, právnický – osamotení – mena v Bulharsku – vojsko. **J:** domáca hydina – obyvateľ Libanonu – zostal. **K:** Oliver, domácky – láska, po taliansky – farma – ženské meno – Ilona, domácky.

Zvisle: **1:** chlap – navíja – Verneov kapitán. **2:** rehotal sa – etylalkohol. **3:** **TAJNÍČKA 2** – prísne, stroho. **4:** vyberaj aj z koreňmi – literárna výchova, študentsky. **5:** 450, v starom Ríme – arbiter, po česky – ukazovacie zámeno. **6:** latinský pozdrav – druh lamy – letecké opravovne, skr. **7:** darovalo – vyčkáva – oslovenie lorda. **8:** tiež – osobne pre... (ad personam), právnická skratka – neprívlástňuje si neprávom. **9:** vrchný náter – olejnína – stolár, robíaci rámy. **10:** odozva – základ spoločnosti. **11:** umelá hmota – prijatá veličina, chemický. **12:** liehovina – utešuj – sprav tenším. **13:** napriek, národnostne – sal – mladá žena. **14:** drevený fúrik – jeden zo staršej rozhlasovej komickej dvojice (Gažo, kontra...) - úhor, po nemecky. **15:** nežné oslovenie otca – chyba, národnostne – predložka. **16:** 6 v starom Ríme – vrchný lem saka, alebo košeľe – tok, básnický. **17:** akvarijná rybka – **TAJNÍČKA 3**. **18:** cisársky vojak v Rakúsko-Uhorsku – predstavení kláštorov. **19:** okovali – strácal na cene. **20:** naháňačka, lovecky – kráľ u Inkov – popevok.

Pomôcky:

AAL, ADP, AKARA, ALPAKA, AMORE, ÁT, AVE, ENTITA, ETALON, GABUN, KADO, KAKO, LABANC, OIT

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Karate

Neustálu radosť nám robia cvičenci KK IGLOW Spišská Nová Ves. Tí sa v Košiciach zúčastnili Majstrovstiev SR detí a žiakov KARATE AGILITY a v konkurencii 536 štartujúcich z 54 klubov celého Slovenska sa rozhodne nestratili. Jedenásti Spišiáci získali celkovo 10 medailí, z toho až 5 malo ten najcennejší lesk. Prestížny titul Majstra SR získali Zara Dziedzínová, Marek Krivda (2x), Patrik Olbert a Mathias Petruška. Okrem titulov si Novovešťania odniesli z Košíc aj tri striebra a dva bronz. KK IGLOW SNV triumfoval aj v súťaži družstiev kumite ml. žiaci 8 - 9 roční. Celkovo skončil na výbornom štvrtom mieste v rámci celého Slovenska. Ešte tvrdšiu konkurenciu mali mladí karatisti v 1. kole svetového pohára mládeže v bulharskej Sofii. 1818 cvičencov zo 72 krajín z celého sveta bolo poriad-

nym sústom, ktoré sa pokúšalo stráviť aj „sedem statočných“ zo Spiša. Biele kimono s nápisom SVK si na seba navliekli Sára Krivdová, Zoja Zimnikovalová, Jakub Černický, Juraj Černický, Šimon Javorský, Maroš Janovčík a Dominik Kešelák. Najhodnotnejší výsledok zaznamenal Dominik Kešelák, ktorý v kategórii kumite U14 +55kg obsadil konečné 5. miesto. A skvelý výsledok zaznamenali naši karatisti aj na Majstrovstvách SR GOJU RYU v Košiciach. Tam v konkurencii 30 klubov skončili Spišiáci na druhom mieste, získali 10 zlatých, 3 strieborné a 4 bronzové medaily. Titulom Majster SR sa tak môžu hrdiť: Juraj Černický, Jakub Černický, Zara Dziedzínová, Igor Hauser, Maroš Janovčík, Dominik Kešelák, Marek Krivda, Sára Krivdová, Peter Mrovčák a Zoja Zimnikovalová.

Volejbal

Začiatkom júna sa vo Zvolene uskutočnil finálový turnaj M - SR mladších žiačok v 4 - kovom volejbale, kde mali Spišiačky premiéru. Postúpilo naň najlepších 8 družstiev z celej SR. Po 2 družstvách z východu, stred a západu SR a 2 tímy z Bratislavy a okolia. Vo Zvolene sa v dvoch halách odohralo spolu 20 zápasov, pričom každé zo zúčastnených družstiev odohralo spolu 5 zápasov. Hralo sa systémom dvoch skupín po štyroch každá s každým, potom semifinále krížovým systémom a napokon finále, resp. zápasy o konečné umiestnenie. A záver sezóny zastihol mladé

Spišiačky vo výbornej forme, zo Zvolena si odniesli bronz. „Hneď na úvod môjho hodnotenia sa chcem poďakovať všetkým dievčatám za predvedený výkon, pričom vďaka patrí aj tým hráčkam z družstva mladších žiačok, ktoré sa do Zvolena nedostali, pretože na súpiske môže v tejto súťaži štartovať iba 8 hráčok (a ja ich mám spolu 12). Na záverečný turnaj sme cestovali ako mierni favoriti a dievčatá ani neskrývali svoje ambície celý turnaj vyhrať. Podobne ako vlani, keď boli majsterky SR, ale v 3 - kovom volejbale. Základnú skupinu sme s prehľadom vyhrali, keď sme v troch zápasoch (Zvolen, Senica, VI-

VUS Bratislava) stratili iba jediný set. Horšie to už bolo v semifinále, kde sme po boji a po vlastných chybách podľahli Slávii UK 1:2 na sety. Tým sme sa dostali iba do „malého“ finále, teda zápasu o 3. miesto. V ňom sme nedali šancu VIVUS-u Bratislava a po víťazstve 2:0 sme získali bronzové medaily. Dievčatá síce veľmi spokojné neboli, lebo si trúfali aj na cennejšie kovy, ale realita je „bronzová“. I napriek tomu si bronzové medaily cením a dievčatá za predvedený výkon chválím,“ skonštatoval tréner mladších žiačok VK SNV Ladislav Ďuriško.

Oliver Buza

Spišiáci vplávajú do sezóny s novým gréckym lodivodom

Basketbalisti BK 04 AC LB Spišská Nová Ves vstupujú do sezóny 2018/19 s novým trénerom. Po Chorvátovi Krunoslavovi Krajnovičovi, Poliakovi Jerzym Chudeuszovi sa Grék Giorgos Bitzanis stane tretím zahraničným trénerom v histórii klubu.

„Určite budeme hrať rýchly basketbal s dôrazom na pevnú defenzívu, železnú disciplínu a hlavne na vôľu a ochotu bojovať za klub, fanúšikov, či mesto.“

Štyridsaťročný rodák z Atén má za sebou bohatú trénerskú kariéru. V minulej sezóne pôsobil v cyperskej lige, kde viedol tamojší Etha Engomis v prvej divízii. V rokoch 2014 - 2017 bol asistentom pri reprezentácii Kataru, skúsenosti má aj z gréckej, či ukrajinskej najvyššej súťaže. So Spišiakmi sa dohodol na jednu sezónu. „Na Spiš prichádzam stotožnený s víziou, s ktorou ma oslovili funkcionári tohto klubu. Veľmi ma baví pracovať s mladými hráčmi, je to pre mňa nová výzva. Samozrejme, že

sa musím zoznámiť s celým fungovaním klubu, no na prvom sedení sme si vytýčili hlavné priority a som rád, že sme našli spoločnú reč. Určite budeme hrať rýchly basketbal s dôrazom na pevnú defenzívu, železnú disciplínu a hlavne na vôľu a ochotu bojovať za klub, fanúšikov, či mesto. Len tí hráči, ktorí to pochopia a akceptujú, budú mať moju dôveru a miesto na palubovke. Verím, že spoločne prinesieme klubu víťazstvá, teším sa na túto výzvu,“ skonštatoval nový spišskonovoveský kouč. Ten bude mať dvoch asistentov, ponuku akceptoval doterajší tréner BK 04 AC LB Erich Korfanta, ako aj ďalší mládežnícky kouč zo spišskonovoveskej liahne Radoslav Karabín. „Potrebovali sme priniesť do nášho

klubu nový impulz a zároveň zachovať to, čo bolo v minulosti dobré. Pevne verím, že nový tréner nám pomôže pozerať na niektoré veci inak a bude zárukou progresu. Pozorne sme si vypočuli jeho predstavy a vízie, som rád, že sme sa stotožnili v našej filozofii dávať priestor mladým hráčom a basketbalistom, ktorí chcú naštartovať svoju kariéru práve v našom tíme. Detailne sme si rozobrali post za postom, teraz začneme oslovovať vytipovaných hráčov a postupne informovať verejnosť o menách, ktoré by v nasledujúcej sezóne mali s hrdosťou obliekať modro - biely dres,“ informoval predseda BK 04 AC LB Spišská Nová Ves, Rastislav Javorský.

Oliver Buza

ŠPORTOVÉ HVIEZDY ukázali na Spiši srdce a charakter

„Hemofília je vrodená krvácavá choroba. Je to genetická porucha, ktorá spôsobuje nedostatočnú tvorbu bielkoviny krvnej plazmy, ktorá je potrebná na zrážanie krvi, a tým aj nedostatočnú zrážanlivosť krvi a zastavenie krvácania po poranení.“ Presne túto poučku vám „vypľuje ujo Google“, ak zadáte do vyhľadávача chorobu, proti ktorej sa 17. júna spojil celý športový Spiš.

Charitatívne akcie podporili rôzne športové osobnosti, Baldovský bol nadšený, Slafkovský s brankárskymi rukavicami

Futbalový štadión FK Spišská Nová Ves bol v túto slnečnú nedeľu doslova obsypaný slovenskými športovými hviezdami. Ich koncentrácia na jeden meter štvorcový bola určite v ten deň najvyššia na celom Slovensku. Výbornú charitatívnu akciu na podporu Slovenského hemofilického združenia zorganizovali spišskí hokejoví bratia,

reprezentanti Slovenska, Július a Libor Hudáčkovci. Tí pôsobili ako kapitáni výberov, ktoré si to proti sebe rozdelili v strhujúcom futbalovom dueli. Ten sa napokon skončil víťazstvom tímu okolo Jula Hudáčka, ktorý výber svojho brata porazil tesne 7 - 6, no na výsledku až tak nezáležalo. „Myslím si, že to dopadlo výborne. Výnikajúce počasie, vyhrali sme, nikto sa nezranil a vyzbierali sme nejaké peniažky na dobrú vec. Verím preto, že si to zopakujeme aj v budúcnosti,“ hodnotil so spokojnosťou v hlase Julo Hudá-

ček, ktorého doplnil brat Libor: „Sme radi, že prišli športovci i diváci a že sa na Spiši odohrala takáto udalosť. Podstatné však je, že sme aspoň trochu pomohli tým, ktorí to potrebujú,“ zhodnotili vydanú akciu jej hlavní protagonisti, ktorí okolo seba zhromaždili vskutku zaujímavé tímy. Gro samozrejme tvorili hokejisti zo Spiša, ktorí vyryli nezmazateľnú stopu vo svetovom hokeji. Svoje futbalové umenie predvádzala najnovšia posila Bostonu Bruins Matrin Bakoš, dresy zdatne spotili Denis Godla, Maťo Bodák, či Ľubo Vaic. No tým sa výpočet športových stars zďaleka nekončil. Futbalové finesy i zručnosť pri podpisovaní ukázali aj hokejisti Marek Viedenský, Dávid Skokan, Jaro Janus, Martin Gernát, hádzanársky brankársky guru Richard Štochl, či olympijský víťaz vo vodnom slalome Mišo Martikán. Vodácku česť hájil aj Martikánov nástupca v C1 Marko Mirgorodský, či strieborný medailista z MS, kajakár Jakub Grigar. Samozrejme zastúpenie mali aj „majstri od fachu“, Stano Šesták, Erik Jendrišek, Jaro Mihalík, či Martin Poláček dokonale usmerňovali svojich nefutbalových spoluhráčov. Hetrikom sa v zápase zaskvel aj kapitán basketbalových reprezentantov Slovenska, spišskonovoveský odchovanec Stanislav Baldovský. „Bola to vynikajúca charitatívna akcia. Bol som mielo prekvapený, keď ma Julo sem zavolať, veľmi rád som sa zúčastnil a pomohol dobrej veci. Niektorým deťom nebolo z rôznych dôvodov dopriať športovať, a tak som nadšený, že im môžeme pomôcť aspoň

takouto formou. Snáď ich spoločná fotka, či náš podpis aspoň trochu poteší,“ skonštatoval šikovný krídelník, ktorý ukázal, že mu to „sype“ aj vo futbalových kopačkách. V plejáde vynikajúcich borcov sme zahliadli aj mnohonásobného majstra sveta vo vodnom slalome Alexandra Slafkovského. Ani on netajil nadšenie a veľ-

lité plochy taktiež žili športom. Svoje ministánky si tu rozložili basketbalisti, hokejisti, hádzanári, futbalisti, a tak sa návštevníci rozhodne nenudili. Mohli si zastrieľať jedenástky, naučiť sa basketbalový dvojtakt, vyskúšať si post brankára v hádzanárskej bráne, či streliť gól hokejkou do ozajstnej hokejovej brány. O mladých šarvan-

„Sme radi, že prišli športovci i diváci a že sa na Spiši odohrala takáto udalosť. Podstatné však je, že sme aspoň trochu pomohli tým, ktorí to potrebujú“

mi rád prijal pozvánku. „Znenazdajky mi zavolať Július Hudáček, a hoci nie som vychýrený futbalista a radšej som sa postavil do brány, neváhal som ani jednu sekundu. My športovci sme v podstate herci na športových podujatiach, kde svojimi výkonmi bavíme ľudí a verím, že hlavne motivujeme deti. Jednoducho musíme byť akýmsi motorom pre mládež, ktorá potrebuje vzory na to, aby videla v pohybe a športe zmysel. Navyše mala táto akcia charitatívny tón, čomu sa nesmierne teším a veľmi rád sa na takýchto akciách zúčastňujem.“

Areál sa hemžil deťmi, Javorský netajil nadšenie, pomôcť prišli všetci oslovení

Hudáčkovci to zorganizovali na jednotku. Kým na hlavnej hracej ploche pod moderátorskou taktovkou Tomag-ia z Anténa Rock rádia, bol hlavným ťahákom futbalový zápas hviezd, oko-

cov nebola vôbec núdza, športoviská sa utešene zaplnili. „Je to tu super. Mohol som si kopnúť na veľkú bránu, uvidia pri basketbale mi ukázali ako sa hádže do koša, prvýkrát som držal v ruke hádzanársku loptu. Pozrel som si futbalový zápas a domov si nesiem desiatku vzácných podpisov,“ neskrýval svoje dojatie sedemročný Šimonko. A spokojný bol aj predseda BK 04 AC LB Spišská Nová Ves Rastislav Javorský. „Sme veľmi radi, ak sme prizývaní na takéto akcie. Basketbalový klub už v minulom ročníku začal s charitatívnymi projektmi a rozhodne v tom mienime pokračovať. Bratia Hudáčkovci urobili jednu perfektnú akciu a za to im treba rozhodne vysloviť uznanie a poďakovanie, pretože pomohli dobrej veci. Verím, že takýchto akcií na pomoc tým, ktorí to naozaj potrebujú, bude v našej metropole pribúdať.“

Oliver Buza

